

3

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*„Ejhle, Hospodin přijde a všichni svatí jeho s ním
a bude v onen den světlo velké,
aleluja . . . “*

Kancionál, píseň 101 A

Úvodní slovo

K adventu vždycky patří motivy očekávání. To samo však nemusí být vždy jen radostné. Jak asi očekávala narození svého dítěte Panna Maria? Uprostřed nejisté doby, na cestě do Betléma ke sčítání, bez jakéhokoliv zabezpečení, vědoma si tajemných a nepochopitelných okolností početí . . . A přece jak jinak, než s radostí!

Dnes víc než jindy potřebují lidé znovu objevit tuto základní lidskou radost – radost z dětí, z rodinného společenství. My, křesťané, si pořád lámeme hlavu, jak

pomáhat světu, jak svět evangelizovat, jak ho oslovit. Co třeba touto radostí? Dobře a radostně žijící rodiny, lidé šťastní v manželství, děti přijímané jako dar a požehnání – to jsou argumenty silnější než všechny politické, ekonomické či třeba mediální tlaky.

Přeju nám všem (nejen do letošního adventu), abychom mohli pravdivě vždy znovu říct: Podívejte se, jak žijeme šťastně!

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• Zveme děti na **zdobení perníčků**, které se uskuteční v pátek 2. 12. od 16.00 na faře (Lidická 6). Zveme všechny děti – práce bude mnoho a času málo; každá ruka dobrá. Těšíme se na vás a předem děkujeme za pomoc.

• **Mikulášská besídka** pro školou povinné děti z naší farnosti se koná v neděli 4. 12. od 15.00 na Petrinu (Veveří 15). Zváni jsou i rodiče. Přezůvky prosíme s sebou!

• Na dětskou mši svatou přijde **sv. Mikuláš** ve středu 7. 12.

• Centrum pro rodinu vás zve na adventní **duchovní obnovu pro manžele**, která se koná od pátku 2. 12. 2005 do neděle 4. 12. 2005 v hotelu Myslivna v Nedvědicích. Obnovu vede P. Jakub Holík, informace naleznete na vývěsce v kostele či přímo v Centru pro rodinu na Josefské 1, paní Dana Chaloupková, tel. 542 21 74 64.

• O Slavnosti Panny Marie počaté bez poskvrny prvotního hříchu ve čtvrtek 8. 12. 2005 bude sloužit otec biskup Vojtěch Cirkle mši svatou v katedrále na Petrově v 17.30 hodin. Této bohoslužbě bude předcházet tradiční průvod světla, který vyjde v 17.20 hodin z Denisových sadů. Sraz účastníků se svíčkami či lampiony je v 17.10 hodin. Další informace jsou na vývěsce.

• V pátek 9. 12. 2005 od 12 do 17 hodin a v sobotu 10. 12. 2005 od 9 do 12 hodin se uskuteční další **sběr šatstva pro Charitu**. Jako před rokem má i letos k tomuto sběru naše farnost poslat dobrovolníky pro přebírání věcí a jejich nakládání na vagon. Prosíme tedy ty z vás, kteří by byli ochotni někdy v průběhu sběru přijít pomoci (většinou se postupně vystřídá více lidí), aby se nahlásili u kostelníka, aby bylo možné připravit rozvrh střídání služeb.

• Mše svatá spojená s předáním Betlémského světla se uskuteční v neděli 18. 12. 2005 v 9 hodin v katedrále na Petrově.

• **Ozdoby na vánoční stromky** pro náš kostel budou děti společně s rodiči připravovat ve středu 14. 12. 2005 a 21. 12. 2005 vždy od 16 do 17 hodin na faře na Lidické 6. Ve středu 21. 12. 2005 po skončení večerní mše svaté si také děti přímo v kostele své vánoční stromečky nazdobí. Rodiče i děti jsou srdečně zváni!

• Podpisové archy k **Petici proti pokusům s lidskými embryi** jsou k dispozici v kostele v „sakristii“ do 18. 12. 2005. K tomu *slovo otce biskupa*:

„Zákon, který by měl umožnit spotřebovávat lidské zárodky na tvorbu embryonálních kmenových buněk, je stále na pořadu jednání. Chtěl bych zdůraznit, že ochrana lidského života není jen věcí jedné instituce, jedné skupiny lidí, ale naší společnou záležitostí. Spoluodpovědnost za situaci v naší zemi neseme všichni. Proto vás žádám, abyste učinili, co je ve vašich silách.“

Biskup Vojtěch

Farní kavárna

možnost, jak se lépe poznat

Naši farnost tvoří téměř zástupy věřících, což je samozřejmě potěšující. Na druhou stranu z této skutečnosti vyplývá jistá anonymita, kterou možná my farníci více či méně pociťujeme. Během roku se nám nabízí řada možností, jak se do života farnosti alespoň trochu zapojit, poznat lidi, vedle kterých týden co týden stáváme a se kterými se většinou oslovíme jen při „Pozdravení pokoje“. Cílem většiny těchto farních akcí je kromě rozměru duchovního i rozměr společenský: POZNAT SE NAVZÁJEM, NEBÝT SI LHOSTEJNÍ, vždyť všichni tvoříme jednu velkou farnost, ať už jsme děti školou povinné, rodiče nebo senioři.

Jednou z těchto možností je farní kavárna, která je otevřená pro každého z nás vždy v neděli od konce latinské mše sv. téměř do nedělního poledne v prostorách fary (Lidická 6).

Ráda bych se s vámi podělila o svou zkušenost s farní kavárnou v zahraničí, kdy jsem si uvědomila, jak důležitým záchytným bodem v cizím prostředí může farní kavárna být. V říjnu jsem navštívila svého manžela během jeho stáže v britském Manchesteru. Pro člověka, který se ocitne sám v neznámém městě, dokáže být velmi povzbuzující, když ho po nedělní mši sv. místní farníci pozvou do jejich farní

kavárny. Kavárna v kostele sv. Augustina v Manchesteru má tu výhodu, že stačí projít do sakristie kostela, kde na vás čeká šálek kávy nebo čaje s koláčkem. K mému překvapení osazenstvo místní farní kavárny tvořili hlavně senioři – narozdíl od naší svatotomské. (Tento rozdíl si vysvětluji větší vzdáleností naší farní kavárny od kostela.) Brzo se s námi dali do řeči dva starší pánové, téma rozhovoru nebylo příliš duchovní – místní fotbalová liga a údiv nad tím, jak vypadáme s manželem dobře, když jsme z té východní Evropy (že ČR neleží ani vedle Ruska, ani vedle Kosova bylo pro některé Brity velkým překvapením).

A tak mi díky této zkušenosti došlo, že farní kavárna je nejen místem setkání známých, ale i úplně neznámých, nových lidí, kteří hledají kontakt. Farní kavárna je tu nejen pro ty, kdo ji navštěvujeme vcelku pravidelně, chodíme si sem nad šálkem čaje či čokolády popovídat s kamarády a známými, případně pomoci s obsluhou. Ale je tu i pro ty, kteří ji ještě nikdy nenavštívili, pro všechny, kteří by si po nedělní mši s někým rádi popovídali, ale nikoho kolem sebe neznají, pro ty, kdo by rádi navázali kontakt s farností. Tento článek by pro ně byl rád povzbuzením, aby využili možnosti, která je tu pro nás všechny. A zároveň je to možná námět pro nás ostatní, abychom si dokázali všimnout lidí postávajících trochu bezradně kolem nás venku před kostelem po skončení mše sv.

Marta Ještěrka Svobodová

Přečetli jsme za vás . . .

Mám stále větší starost o budoucnost demokracie. Jsem přesvědčen, že demokracie – v politické i hospodářské oblasti – nestojí pouze na mechanismech volné soutěže, nýbrž je bytostně odkázána na určitý kulturní kontext, na určité morální klima, které ji může posilovat a upevňovat, ale které není svými mechanismy schopna „stvořit z ničeho“.

Sir Karl Popper, významný filozof racionalismu a liberalismu, právě na příkladu komečnických médií poukázal na to, že princip volné soutěže nevede vždy a nutně k zvýšení kvality: právě v případě konkurence médií vede spíše k eskalaci stupidity a vulgarity. (. . .)

Lze ještě nějak zabránit proměně demokracie, jejímž smyslem byla v neposlední řadě ochrana menšin, v „diktaturu většiny“ a toho, co provozovatelé médií podle svých jednoduchých kritérií prohlásí za „většinový vkus“? Lze nějak zabránit vývoji, který kdysi vyjádřil G. K. Chesterton bonmotem, že zatímco demokracie měla prostého člověka vést k oprávněnému náhledu „máš stejnou hodnotu jako vévoda z Norfolku“, mnohde ho vedla spíš k přesvědčení „vévoda z Norfolku je stejně čuně jako ty“? (. . .)

Rozšířený názor, že naše země a naše společnost je nenáboženská, je s poněkud podivnou logikou používán jako argument

pro to, aby vše, co se týká náboženství, bylo ve veřejném prostoru (například v médiích nebo školách) nadále odsouváno stranou, neboť lidé to přece nepotřebují, nezajímá je to, je to zbytečné – „není poptávka na trhu“. Zároveň však existuje jakési tušení, že k řádnému vzdělání a přípravě na život v multikulturní globální civilizaci patří nějaké seznámení se světovými náboženstvími. To však obvykle ztroskotá na nevyřešené otázce „kdo to má učit“. Jistě ne fundamentalistický a nesnášenlivý zelóta, „náboženský fanatik“, na tom se shodneme všichni – ale je opravdu ideální, aby ten, kdo má mladé lidi seznámit se světem náboženství, byl sám ve vztahu k náboženským tradicím deklarovaný outsider? A navíc: ve všeobecném zmatku kolem náboženství je u nás obvyklé, že nálepku „náboženského fanatika“ může dostat kterýkoliv věřící („chodí každou neděli do kostela“).

Žádoucí náboženskou (či přesněji: konfesijní) neutralitu státu mnoho lidí stále zaměňuje za určitý nový druh státního ateismu. Pokud se ateismus nezačne chápat jako pouze jedna z mnoha „věř“ a je povýšen do mocenské pozice či role arbitra na náboženské scéně, dovede být často ještě méně tolerantní, než byla stará náboženství v dobách své politické moci. (. . .)

Protože o náboženství v naší společnosti především chybí solidní vědomosti a věcná znalost, vznáší se kolem náboženství a náboženských lidí i nadále jakýsi nimbus výjimečnosti, ne-li podivínství,

takže věřící člověk se často i v dnešní době naprosté náboženské svobody těžce odhodlává ke své víře přiznat, a pokud to udělá, nebo to „na něj praskne“, cítí se často povinen nejprve své okolí ujistit, že „je jinak normální“.

Proto také k řadě konverzí mladých lidí z naší země dochází během jejich pobytu v zahraničí, kde s překvapením zjistí, že tam jsou náboženská, víra a církve považovány za zcela normální.

Převzato z knihy Tomáše Halíka „Noc zpovědníka“

Slovo nemocným

„Jednat milosrdně a spravedlivě se Hospodinu líbí víc než oběti.“

Přís 21,3

Každý člověk touží být milován. Není to touha jen malých dětí, ale je to přirozená vlastnost každého člověka a nezáleží, kolik je mu let. Člověk však chce, aby byl milován pro sebe samého, ne protože je v něčem lepší než jiní lidé. Nikdo nechce být milován za něco, ale pro svou existenci. Takové lásce se dítě učí od nejtěplejšího věku v rodině a vnímá projevy této lásky z pohledů, úsměvů a jiných gest. Když je dítě milováno, nemusí mu to někdo říkat, ono to ví a toto vědomí ovlivňuje jeho život a utváří jeho vztahy k ostatním lidem. Mnoho poruch v jednání a ve vztazích

k lidem má kořeny v tom, že dítě bylo přesvědčeno, že ho nikdo nemá rád. Takové nedostatky ve výchově v dětství se těžko v pozdějších letech napravují, protože narušená důvěra v druhé lidi a zdravé sebevědomí se získávají velmi obtížně.

Podobně jako touží po lásce dítě, po ní touží i nemocný člověk. Jeho touha po lásce je zvyšována ještě vědomím nemoci a závislosti na druhých lidech. Každé neopatrné slovo nebo gesto může hluboce a na dlouhou dobu zranit. Někdy to může být způsobeno únavou a vyčerpáním osoby pečující o nemocného, jindy zase vědomím, čeho všeho se musí vzdát proto, aby mohl druhému pomáhat. Negativně může působit, když je vše pokládáno za samozřejmost a zapomíná se na vděčnost a poděkování. Někteří lidé se jen těžko vyrovnávají se skutečností, že slouží druhým a zastupují tak ty, kteří by měli svým blízkým pomáhat na základě vztahů či z přirozené povinnosti.

K tomu, aby byl člověk schopen pomáhat nezištně druhým lidem, nečekat na uznání, ocenění a poděkování, je nutná opravdu hluboká a živá víra, která člověka motivuje ke konání takových úkonů. Je třeba vidět ve druhém trpícího Krista, a mít proto snahu bližnímu pomáhat s vědomím, že tím plní přikázání lásky k bližnímu a nesmí čekat uznání od lidí. Musí věřit, že Bůh nikdy nezapomene na nic z toho, co člověk udělá pro trpícího z lásky k němu.

Jistě je pro každého člověka těžké pracovat, snažit se a namáhat a nebýt oceněn. Je to velká zkouška, ale i když lidé neuznají, co pro ně někdo dělá, Bůh nikdy na nic nezapomene a všechno spravedlivě ohodnotí. Čím méně budeme čekat a do-
stávat od lidí, tím více jednou obdržíme od Boha.

otec J. Šik

Z farní charity

VÁNOČNÍ NADÍLKY

Vážení a milí farníci a příznivci kostela sv. Tomáše!

Jsme sice teprve na počátku adventní doby, ale ta uteče coby dup a musíme tedy myslet na kvapem se blížící Vánoce. I letos, stejně jako v řadě předcházejících roků, bude farní charita připravovat nadílku našim osamělým seniorům. Věříme ve vaši štědrost, doufáme, že nám opět pomůžete a přinesete podle svých možností cukroví a ovoce, případně ořechy. Nadílky budeme připravovat a balit v kostele v sakristii, a to ve čtvrtek 22. prosince po ranní mši svaté. Tam nám také můžete přinést vaše příspěvky v předcházejících dnech vždy před nebo po mši svaté, nejpozději pak do 8.30 ráno zmíněného čtvrtka 22. prosince. Vřelé díky předem, nemáte tušení, kolik radosti naše vánoční nadílky

způsobují. Ještě jedna prosba. Pokud budete chtít objednat nadílku pro někoho potřebného ve vašem okolí, uveďte na papír jeho jméno a adresu, případně telefon a také vaše jméno a adresu nebo ještě lépe telefonní číslo, abychom vás mohli kontaktovat a domluvit způsob doručení nadílky. Nepodepsané objednávky nemůžeme vyřídit, s jejich předáním jsme měli v minulosti problémy.

DOPROVOD NA NEDĚLNÍ MŠI SVATOU

Po řadu let doprovázela jedna z našich dobrovolnic starší slepou paní z jejího bydliště na nedělní bohoslužby. V letošním roce byla tato nevidomá žena přemístěna do sociálního zařízení mimo Brno. Naše dobrovolnice je volná a nabídla se, že je ochotná doprovázet do kostela někoho podobně postiženého, bydlícího nejlépe ne příliš daleko od středu města. Pokud by někdo z vás nebo vašich blízkých takovou službu přivítal, dejte nám prosím vědět nebo přijďte na naši pravidelnou schůzku charity, abychom mohli nedělní doprovod na bohoslužby zorganizovat.

Požehnaný advent v radostném očekávání svátků Kristova narození vám vyprošují

dobrovolníci farní charity

Den otevřených dveří

CMcZŠ Lerchova

Dne 3. listopadu 2005 si mohla řada rodičů nejen z naší farnosti připomenout svá školní léta při návštěvě církevní základní školy na Lerchově ulici. Dopoledne mohli zhlédnout běžné i netypické vyučování na vlastní oči, a bylo se na co dívat! Taktéž mohli v duchu jásat, že už ve školních lavicích nesedí nebo naopak zamáčknot slzu lítosti. Tak jako tak se připravené hodiny staly nezapomenutelným zážitkem, avšak tím školní „MENU“ ještě nekončilo. Na odpoledne byly nachystány dílny pro rodiče, a věru bylo z čeho vybírat. Namátkou z 24 nabídek: Etická výchova, Mikroskopování, Nesnadné je být redaktorem aneb jak se tvoří časopis, Umění relaxace, Jak zvládnout pubertu našich dětí, Děti pomáhají dětem a další. Vybíralo se těžko, všechny nabídky byly lákavé, a proto je potěšující, že vedení školy uvažuje ještě v tomto roce o dalších dnech otevřených dveří včetně dílen. Mohu všem vřele doporučit.

Na závěr nezbyvá než poděkovat nejen škole, ale i všem dětem, které se na den otevřených dveří také dobře připravily a podílely se na krásné atmosféře. Nashledanou příště.

Jarka Cýrusová

Teta

„Markétko, prosím tě, až zítra půjdeš k tetě Libě, nepolekej se. Víš, ona jako by ztratila chuť do života, a dokonce o tom i mluví, že touží odejít za svými blízkými, kteří tu již nejsou. Nakonec je jí přece jen přes devadesát a kromě všech potíží, které má, jí ta angína asi sebrala hodně síly,“ sdělila Markétě do telefonu teta Milada.

Markéta na to myslela ve chvíli, kdy jí praradna Liba otvírala dveře a radostně se objaly. Markéta měla tetu Libu ráda, přestože je dělilo víc jak půl století života. Ráda poslouchala její vzpomínky a vyprávění. Rychle tetě ohřála oběd, pak si spolu sedly a povídaly si. Teta působila tak křehce a bezbranně jako na člověka většinou působí malé děti a Markéta ji prostě musela několikrát pohladit po vrásčité ruce či zářivě bílých vlasech. Zvláštní bylo, jako by tím pohlázením teta pookřála. Když Markéta odcházela, zdobil tetu Libu už zase její obvyklý úsměv a chuť do života byla zpátky.

Jarka Cýrusová

Bystré hlavy – Advent začíná

Milé bystré hlavy,

dnešní Tomášek vychází na začátku adventu. V této době, plné očekávání, se každé ráno zpívají . . . (*viz tajenka*). Že jste to ještě nikdy neslyšeli? Nezažili jste, jak se najednou v temném kostele rozsvítí světla a začne se zpívat „Ejhle, Hospodin přijde . . .“ Tak to někdy zkuste. Stojí to i za dřívější vstávání.

A teď už, jak na tajenku:

V následující mřížce vybarvěte pouze ta okénka, která máte napsaná dole. Když to uděláte, sami si přečtete tajenku . . .

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
A																							
B																							
C																							
D																							
E																							

A: 1, 2, 6, 9, 10, 14, 17, 18, 19, 21, 23

B: 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 18, 21, 22, 23

C: 1, 2, 5, 7, 9, 10, 13, 14, 15, 18, 22

D: 1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 18, 22

E: 1, 3, 6, 9, 11, 13, 15, 18, 22

Scampi